

holdsmæssigt til den gældende lovs § 22, stk. 1, 3. pkt. Efter bestemmelsen er der to betingelser, der begge skal være opfyldt for, at en bygning kan anses for at være anskaffet. For det første skal bygningen være erhvervet eller opført, og for det andet skal bygningen benyttes erhvervsmæssigt. Når bygningen benyttes erhvervsmæssigt, vil den være afskrivningsberettiget efter den foreslåede bestemmelse i § 14, medmindre den er afskåret fra afskrivning efter § 14, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, 2. pkt., fastsætter, at udgifter til ombygning og forbedring er afskrivningsberettiget fra og med det indkomstår, hvori udgiften er afholdt, og ombygningen eller forbedringen benyttes erhvervsmæssigt. Denne regel gælder efter forslaget dog ikke for udgifter, der fradrages efter den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2. Efter denne bestemmelse foretages fradrag i det indkomstår, hvori udgiften afholdes, uanset om ombygningen eller forbedringen endnu ikke benyttes erhvervsmæssigt, se nærmere herom til § 18.

Til § 17

Bestemmelsen fastsætter afskrivningssatsen for bygninger, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 14 (den gældende lovs § 18), og for installationer, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 15. Som følge af den nye struktur i den foreslåede bestemmelse i § 14, hvorefter der ikke længere sondres mellem litra a-bygninger og litra b-bygninger, gælder der en fælles afskrivningssats for alle de bygninger, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 14. Tilsvarende gælder der samme afskrivningssats for alle typer installationer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes det således, at de afskrivningsberettigede bygninger og installationer kan afskrives med *indtil* 5 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 20 år. Det fremgår således af den foreslåede bestemmelse, at afskrivningerne for både bygninger og installationer med forslaget er ubundne. Dette indebærer, at den skattepligtige ikke »mister« afskrivningerne, selv om vedkommende ikke udnytter den fulde afskrivningsadgang i hvert indkomstår. Bestemmelsen giver således den skattepligtige adgang til selv at fastsætte afskrivningsprocenten op til 5 pct. Den gældende lovs § 24, stk. 1, bestemmer, at afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger er bundne afskrivninger, hvilket indebærer, at afskrivningerne ikke kan udstrækkes over en længere periode end den, der sva-

rer til afskrivning på 4 pct. hvert år. For installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger medfører den foreslåede bestemmelse, at disse også skal omfattes af de ubundne afskrivninger. Forslaget herom indebærer hermed en ændring af de gældende regler om afskrivning på denne type installationer. Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med harmoniseringen af reglerne. Samtlige afskrivninger efter lovforslaget er således ubundne, med undtagelse af de hjemfaldspligtige ejendomme, jf. den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 3.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 2 vedrører forhøjelse af 5 pct.-satsen i stk. 1, når der er tale om bygninger eller installationer, der er særligt udsat for fysisk forringelse. Den foreslåede bestemmelse er bygget over den gældende lovs § 22, stk. 2, men er affattet således, at afskrivningssatsen forhøjes til en sats lig med summen af 3 pct. og en sats, der svarer til, at bygningen afskrives med lige store årlige beløb over den antagelige levetid. Denne affattelse indebærer isoleret set, at en bygning med en antagelig levetid på mindre end 50 år vil kunne afskrives med forhøjet sats. Den forhøjede sats skal efter forslaget dog først finde anvendelse, når den pågældende bygning trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi senest 25 år efter opførelsen.

I den foreslåede bestemmelses stk. 3 er det fastsat, at bygninger, der er accessoriske efter den foreslåede § 14, stk. 3, til en bygning, der afskrives med en forhøjet sats efter den foreslåede § 14, stk. 2, ligeledes afskrives med den forhøjede sats. Det foreslåede stk. 3 bygger på den gældende lovs § 22, stk. 4, dog er bestemmelsen i væsentlig grad omformuleret for at tilpasse bestemmelsen den nye struktur i den foreslåede § 14.

Efter den gældende lovs § 22, stk. 1, kan bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra a, – industribygninger m.v. – afskrives med indtil 6 pct. årligt, indtil 60 pct. er afskrevet, herefter med indtil 2 pct. årligt af anskaffelsessummen. Der bliver således efter forslaget i de første 10 år tale om en lidt langsommere afskrivning for disse bygninger, men det udliges over hele 20 års perioden, da afskrivningerne i de sidste 10 år af perioden kan fortsætte med den foreslåede høje sats på 5 pct. årligt, i stedet for at skulle skifte til den hidtil gældende normalafskrivningssats på 2 pct. årligt.

For bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra b, bliver der med den foreslåede bestemmelse tale om en hurtigere bygningsafskrivning. Dette gælder bl.a. for biografer, teatre, hoteller, restauranter, skoler m.v. Disse bygninger kan efter den gældende lovs § 22, stk. 3, afskrives med indtil 4